

UNITAT 7

FUNCIONS

PROGRAMACIÓ
CFGs DAW

Autors:

Carlos Cacho y Raquel Torres

Revisat per:

Lionel Tarazon - lionel.tarazon@ceedcv.es

Fco. Javier Valero – franciscojavier.valero@ceedcv.es

José Manuel Martí - josemanuel.marti@ceedcv.es

2021/2022

Llicència

CC BY-NC-SA 3.0 ES Reconeixement – No Comercial – Compartir Igual (by-nc-sa)

No es permet un ús comercial de l'obra original ni de les possibles obres derivades, la distribució de les quals s'ha de fer amb una llicència igual a la que regula l'obra original. Aquesta és una obra derivada de l'obra original de Carlos Cacho i Raquel Torres.

Nomenclatura

Al llarg d'aquest tema s'utilitzaran diferents símbols per a distingir elements importants dins del contingut. Aquests símbols són:

Important

Atenció

Interessant

ÍNDEX DE CONTINGUT

INTRODUCCIÓ	4
DECLARACIÓ D'UNA FUNCIO	5
ANOMENA A UNA FUNCIO	8
ÀMBIT DE LES VARIABLES	11
PARÀMETRES: PAS PER VALOR I PER REFERÈNCIA	11
DEVOLUCIÓ D'UN VALOR	13
AGRAÏMENTS	13

1. INTRODUCCIÓ

La millor manera de crear i mantindre un programa gran és construir-lo a partir de peces més xicotetes o mòduls. Cadascun dels quals és més manejable que el programa íntegrament.

⚡ Les **funcions** (subprogrames) són utilitzades per a evitar **la repetició de codi** en un programa en poder executar-lo des de diversos punts d'un programa amb només invocar-lo.

El concepte de funció és una manera d'encapsular un conjunt d'instruccions dins d'una declaració específica (anomenada generalment SUBPROGRAMA o FUNCIO), permetent la descomposició funcional i la diferenciació de tasques.

Utilitat principal de les funcions:

- Agrupar codi que forma una entitat pròpia o una idea concreta.
- Agrupar codi que es necessitarà diverses vegades en un programa, amb al missió de no repetir codi.
- Dividir el codi d'un programa gran en subprogrames (funcions), cadascun d'ells especialitzats a resoldre una part del problema.

Característiques de les funcions:

- Es defineixen mitjançant un nom únic que representa el bloc de codi.
- Poden ser anomenades (executades) des de qualsevol part del codi.
- Se'ls pot passar valors perquè els processen d'alguna forma.
- Poden retornar un resultat per a ser usat des d'on se'ls haja anomenat.

2. DECLARACIÓ D'UNA FUNCIO

Declarar una funció simplement significa crear-la perquè després pugui ser anomenada (utilitzada) des d'un altre lloc del codi del nostre programa. Una funció s'estructura en **capçalera** i **cos**.

La **capçalera** es declara en una sola línia i es compon de:

- **Modificadors de funció:** Existeixen molts però els veurem en futures unitats. (Per ara només utilitzarem public static).
- **Tipus retornat:** El tipus de dada que retornarà la funció, com per exemple int, double, char, boolean, String, etc. Si la funció no retorna res s'indica mitjançant void.
- **Nom de la funció:** Identificador únic per a cridar a la funció.
- **Llista de paràmetres:** Indica els tipus i noms de les dades que se li passaran a la funció quan sigui anomenada. Poden ser varis o cap.

El **cos** és un bloc de codi entre claus { ... } que s'executarà quan des d'una altra part del codi utilitzem la funció.

```
[*Modif_de_funció] Tipus_retornat Nom_de_funció (llista_de_paràmetres)  
{  
    ...  
}
```

Exemples de funcions:

```
public static void imprimeixHolaMon() {  
    System.out.println("Hola mon");  
}
```

Aquest és un exemple molt senzill d'una funció anomenada 'imprimeixHolaMon', que no té paràmetres d'entrada (no hi ha res entre els parèntesis) i no retorna cap valor (indicat per void). Quan la diguem l'única cosa que farà serà escriure per pantalla el missatge "Hola mon".

```
public static void imprimeixHolaNom(String nom) {  
    System.out.println("Hola " + nom);  
}
```

Aquesta funció es diu 'imprimeixHolaNom', té com a paràmetre d'entrada una dada String anomenat 'nom' i no retorna res. Quan la cridem ens imprimirà per pantalla el text "Hola " seguit del String nom que li'l passarem com a paràmetre .

```

public static int doble(int a) {
    int resultat = a * 2;
    return resultat;
}

```

Aquesta funció es diu 'doble', té com a paràmetre d'entrada una dada int anomenat 'a' i retorna una dada de tipus int. Quan la cridem calcularà el doble de 'a' i el retornarà (amb el return).

```

public static int multiplica(int a, int b) {
    int resultat = a * b;
    return resultat;
}

```

Aquesta funció es diu 'multiplica', té dos paràmetres d'entrada de tipus int anomenats 'a' i 'b' i retorna una dada de tipus int. Quan la cridem calcularà a*b i ho retornarà (amb el return).

```

public static double maxim(double valor1, double valor2) {
    double max;
    if (valor1 > valor2)
        max = valor1;
    else
        max = valor2;
    return max;
}

```

Aquesta funció es diu 'maxim', té dos paràmetres d'entrada de tipus double anomenats 'valor1' i 'valor2' i retorna una dada de tipus double. Quan la cridem calcularà el màxim entre 'valor1' i 'valor2' i ho retornarà.

```

public static int sumaVector(int v[]) {
    int suma = 0;
    for (int i = 0; i < v.length; i++)
        suma += v[i];
    return suma;
}

```

Aquesta funció es diu 'sumaVector', té un paràmetre d'entrada tipus int[] (un vector de int) anomenat 'v' i retorna una dada tipus int. Quan la cridem recorrerà el vector 'v', calcularà la suma de tots els seus elements i la retornarà.

És important saber que **les funcions es declaren dins de 'class' però fora del 'main'.**

```
1 package unidad7;
2
3 public class programadeprueba {
4
5     public static void imprimeHolaMundo() {
6         System.out.println("Hola mundo");
7     }
8
9     public static int doble(int a) {
10         int resultado = a * 2;
11         return resultado;
12     }
13
14     public static int multiplica(int a, int b) {
15         int resultado = a * b;
16         return resultado;
17     }
18
19     public static void main(String[] args) {
20         // Un programa siempre empieza ejecutándose por la función main.
21         // Aquí va el código principal de nuestro programa.
22
23     }
24
25 }
26
27
```

En aquest programa tenim 4 funcions: `imprimeixHolaMon`, `doble`, `multiplica` i `main`. Sí, el `'main'` on sempre has programant fins ara és en efecte una funció, però una mica especial: **`'main'` es la funció principal, el punt d'inici d'un programa.**

És obligatori que tot programa Java tinga una funció `main`. Si et fixes, és una funció que rep com a paràmetre un `String[]` (vector de `String`) i no retorna res (encara que podria retornar un `int`). El per què d'això ho veurem més endavant.

Les 3 funcions que hem declarat a dalt del `main` per si soles no fan res, simplement estan ací esperant que siguin anomenades (utilitzades), normalment des del propi `main`.

Ho veurem.

3. ANOMENA A UNA FUNCIO

Les funcions poden ser invocades o anomenades des de qualsevol altra funció, inclosa ella mateixa. Sí, una funció pot anomenar a qualsevol altra funció, i una funció pot anomenar-se a si mateixa.

De totes maneres **ara com ara anomenarem funcions només des de la funció principal 'main'**. Així és més senzill de aprendre al principi.

Quan s'invoca una funció el flux d'execució salta a la funció (passant-li els paràmetres si n'hi haguera), s'executen les instruccions de la funció i finalment torna al punt que va anomenar a la funció per a continuar executant-se.

Les funcions s'invoquen amb el seu nom, passant la llista de paràmetres entre parèntesis. Si no té paràmetres han de posar-se els parèntesis igualment. Si la funció retorna un valor, per a recollir-lo cal assignar-lo a una variable o utilitzar-lo d'alguna manera (poden combinar-se funcions en expressions i fins i tot passar-ho a altres funcions).

Exemple utilitzant les funcions de l'apartat anterior:

```
public static void main(String[] args) {  
    // No té paràmetres ni retorna valor. Simplemente imprimeix "Hola Mon"  
    imprimeixHolaMon();  
  
    // És habitual cridar a una funció i guardar el valor retornat en una variable  
    int a = doble(10); // a = 20 (10*2)  
    int b = multiplica(3, 5); // b = 15 (3*5)  
  
    // Poden passar-se variables com a paràmetres  
    int c = doble(a); // c = 40 (20*2)  
    int d = multiplica(a, b); // d = 300 (20*15)  
  
    // Poden combinar-se funcions i expressions  
    int e = doble(4) + multiplica(2,10); // e = 8 + 20  
    System.out.println("El doble de 35 és " + doble(35) ); // "El doble de 35 és 70"  
    System.out.println("12 per 12 és " + multiplica(12,12) ); // "12 per 12 és 144"  
}
```


Exemple: Programa amb una funció que suma dos números.

```
4 public class Suma {
5
6     public static void main(String[] args) {
7         Scanner sc = new Scanner(System.in);
8         int num1, num2, suma;
9
10        System.out.print("Introduce un número: ");
11        num1 = sc.nextInt();
12
13        System.out.print("Introduce otro número: ");
14        num2 = sc.nextInt();
15
16        suma = suma(num1, num2);
17
18        System.out.println("La suma es: " + suma);
19    }
20
21    public static int suma(int n1, int n2) {
22        int suma;
23
24        suma = n1 + n2;
25
26        return suma;
27    }
28
29 }
30
31 }
```


Eixida:

```
run:
Introduce un número: 3
Introduce otro número: 4
La suma es: 7
BUILD SUCCESSFUL (total time: 3 seconds)
```

Exemple: Programa amb una funció que determina si un número és parell o imparell.

```
14 public class ParImpar {
15
16     public static void main(String[] args) {
17         Scanner in = new Scanner(System.in);
18         int num;
19
20         System.out.print("Introduce un número: ");
21         num = in.nextInt();
22
23         if(par(num) == true) // Llamada a la funció desde la expresión
24             System.out.println(num + " es par.");
25         else
26             System.out.println(num + " es impar.");
27     }
28
29     public static boolean par(int numero)
30     {
31         boolean par = false;
32
33         if(numero % 2 == 0) // Si el resto es 0 par será 'true' sino 'false'
34             par = true;
35
36         return par;
37     }
38 }
```

Eixida:

```
run:
Introduce un número: 9
9 es impar.
BUILD SUCCESSFUL (total time: 2 seconds)
```

4. ÀMBIT DE LES VARIABLES

Una funció només pot utilitzar les variables d'àmbit local, és a dir, les seues pròpies variables (els paràmetres de la capçalera i les variables creades dins de la funció). Quan una funció s'executa es creen les seues variables, s'utilitzen i quan la funció acaba es destrueixen les variables.

Per tot això una funció no pot utilitzar variables que estiguen fora d'ella, i fora d'una funció no és possible utilitzar variables de la pròpia funció. A aquesta característica se'n diu **encapsulació** i permet que les funcions siguin independents entre si, facilitant el disseny de programes grans i complexos.

⚡ Tècnicament sí que és possible que una funció utilitze variables que estan fora d'ella, però això ho veurem en futures unitats quan aprenguem Programació Orientada a Objectes.

5. PARÀMETRES: PAS PER VALOR I PER REFERÈNCIA

Existeixen dos tipus de paràmetres i és important comprendre la diferència.

- **Paràmetres de tipus simple (pas per valor):** Com int, double, boolean, char, etc. En aquest cas **es passen per valor**. És a dir, **el valor es copia al paràmetre** i per tant si es modifica dins de la funció això no afectarà el valor fora d'ella perquè **són variables diferents**.

```
public static void main(String[] args) {  
    int a = 10;  
    System.out.println("Valor inicial de a: " + a); // a val 10  
    imprimeix_doble(a); // Se li passa el 10 a la funció  
    System.out.println("Valor final de a: " + a); // a continua valent 10  
}
```

// El paràmetre 'a' és independent de la 'a' del main. Són variables diferents!

```
public static void imprimeix_doble(int a) { // Es copia el valor 10 a aquesta  
    nova 'a'
```

```
    a = 2 * a; // Es duplica el valor de la 'a' d'aquesta funció, no afecta fora
```

```
    System.out.println("Valor d'en la funció: " + a); // 'a' val 20
```

```
}
```

EIXIDA:

```
run:  
Valor inicial de a: 10  
Valor de a en la funció: 20  
Valor final de a: 10
```

- **Paràmetres de tipus objecte (pas per referències)**: Com a objectes de tipus String, els Arrays, etc. En aquest cas no es copia l'objecte sinó que **se li passa a la funció una referència a l'objecte original (un punter)**. Per això **des de la funció s'accedeix directament a l'objecte** que es troba fora. Els canvis que fem dins de la funció afectaran l'objecte.

```
// Summa x a tots els elements del vector v
public static void summa_x_a_el_vector(int v[], int x) {
    for (int i = 0; i < v.length; i++)
        v[i] = v[i] + x;
}

public static void main(String[] args) {
    int v[] = {0, 1, 2, 3};
    System.out.println("Vector abans: " + Arrays.toString(v));
    summa_x_a_el_vector(v, 10);
    System.out.println("Vector després: " + Arrays.toString(v));
}
```

EIXIDA:

```
run:
Vector antes: [0, 1, 2, 3]
Vector después: [10, 11, 12, 13]
```


IMPORTANT: Com un paràmetre de tipus objecte és una referència a l'objecte String o Array que està fora d'ella, si se li assigna un altre objecte es perd la referència i ja no es pot accedir a l'objecte fora de la funció. Encara que Java permet fer-ho, no s'aconsella fer-ho.

```
// Assignem a x un nou vector, per la qual cosa x deixarà d'apuntar al vector original.
// El vector original no canvia! Simplement ja no podem accedir a ell des de x
// perquè s'ha perdut la referència a aquest objecte.
public static void funcion1(int x[]) {
    x = new int[10]; // x apuntarà a un nou vector, l'original queda intacte
    // el que fem ací amb x no afectarà el vector original
}
```

```
// El mateix succeeix en aquest exemple, perdem la referència al String original
public static void funcion2(String x) {
    x = "Hola"; // x apuntarà a un nou String, l'original queda intacte
    // el que fem ací amb x no afectarà el String original
}
```

NO S'ACONSELLA FER ESTE TIPUS DE COSES.

6. DEVOLUCIÓ D'UN VALOR

 Els mètodes poden retornar valors de tipus bàsic o primitiu (int, double, boolean, etc.) i també de tipus objecte (Strings, arrays, etc.).

En tots els casos és el comando ***return*** el que realitza aquesta labor. En el cas de arrays i objectes, retorna una referència a aqueix array o objecte.

7. AGRAÏMENTS

Anotacions actualitzades i adaptats al CEEDCV a partir de la següent documentació:

[1] Anotacions Programació de José Antonio Díaz-Alejo. IES Camp de Morvedre.